

Tatā gīvenēms

Iš sēinu bjaurē spalē bērst,
Drabožē senē, joudē, prastē.
Tievalis tonkē parein gērts –
Nu gimbiu abruozdus nubrazdēn.

Vuo už tū pondēivs dēdlē siunt
I su mumis žiauriaisē tvarkuos
Ir iš dongaus kap laiškus siunt
Vēsuokēs nelaimēs i vargus.

Susiedu vākā aug be striuoka –
Kēik anus mīl, vuo kēik ivertēn!
Vo mūsējē – tik kriuk i kriuk,
Unt malko skarmalū suvērtē.

Susiedā ger kap undini pēina,
Rēibiausius rēitus neš iš kamēna –
Mes joudas potras srebam vēin:
Nie vuožē neblaikuom jau, nie katēna.

Ka mūsējē pri stala susied, –
Alatēj, pjaunās ligu kloikē,
Vuo – pavēiziekēt – pri susieda
Rokujēs vēsē tīkē, poikē.

Kalieduoms kep susiedā mēsa,
Vuo par velīkas kiaušiu žagās
Priverd i jied kēik nuor, vo mes
Tetorem bulbiu... su čēsnaķās.

Je jau susiedams suserg vāks,
Kuoks tēn būn draskīmuos, kad amēn!
Vuo jego mums – mamātē dā laksta,
Vo tievou nerūp – lei spruogst žemien.

I ne diel tuo, ka būtom kēits
A niervu būtom dēdlē gerū:
Ons paprasčiausē īr kap stēibs –
Anam tik šnapšē ir alos terūp...

I mes, vākūķstē be kalties,
Paaugē negīvensēm gerā:
Jug ka tik spruogdams užming tievs, –
Jau patis anuo liorlaka geram!

I mes paaugsem tuokēi pat:
Arielkuo mērksem, pīpkas žīsem,
Kintiesēm kiaurā skorda i bada,
Nu gimbiu abruozdus daužīsem.